

#ISPOVIJEST PULJANKE MIRIAM KERVATIN, PREDSDJEDNICE UDRUGE BLOKIRANI#

Tražili su me već milijun puta da ispričam svoju priču. Nisam. Jer prolazim sve faze koje proživljava i ostalih 325 tisuća blokiranih: sram, krivnju, autocenzuru, očaj. Ali nije fer, posebno nije fer prema onima kojima stalno govorim da trebaju javno dignuti svoj glas i razotkriti kako sustav ovrha izgleda kad svojim pipcima zagrabi u život pojedinca – počela je svoju ispovijed Miriam Kervatin, predsjednica Udruge Blokirani. Inzistira da to bude numerirana priča, jedna od ovih koje objavljujemo pod rednim brojem jer ona je, kaže, samo jedna od njih.

Do PR-a radila sam razne poslove i puno se bavila ljudskim pravima; od zaštite onih koje su 90-ih bespravno izbacivali iz stanova, ženskih prava, na projektima za USAID, utemeljila SOS telefon u Puli... – prepričava M. Kervatin. Apsolvirala je socijalni rad i dvije godine studirala psihologiju te prošla strukovno obrazovanje na razini više škole za odnose s javnošću i javno zagovaranje.

Kad je otvorila obrt za PR, odmah je našla hrpu klijenata i otvoreno kaže da je živjela – fantastično. Prihodi su joj bili tako dobri da je ruševnu kuću u kojoj je s djecom bila podstanar odlučila kupiti i preurediti. Ali postoji kvaka – **banke baš i nemaju povjerenja u samostalne poduzetnice bez kreditne povijesti, a posebno u samohrane majke u 50-im godinama.**

– Prestara sam i prenesigurna za kredit pa mi redom zatvaraju vrata nakon što sam im, prema tadašnjoj proceduri, poplačala sve troškove vezane uz podnošenje zahtjeva za kredit, uključujući procjenu vrijednosti nekretnine. **Radim kardinalnu grešku: uzimam kredit “s bandere” u austrijskoj RBA zadruzi – otkriva čelnica Blokiranih, [donosi Večernji.hr](#)**

Tad je nije zabrinjavao njihov pravni status, sve je išlo dobro: stariji sin odselio se u inozemstvo, kći je tada otišla na studij u Firenzu, a ona im je uređivala, kako kaže, jedini dom koji je ikad smatrala domom. Više to nije bila trošna kućica; uredila sam tri stana, podigla velik kredit, 320 tisuća eura na 15 godina; gospodarstvo raste, mogu si to priuštiti, iz poslovanja bez problema plaćam tromjesečnu ratu od 9800 eura – otkriva sve brojke. Ne pada joj na um maskirati tadašnju svoju megalomaniju.

Nije se brinula što joj nisu provjeravali kreditnu sposobnost. Usput je “vrtjela” na burzi svoj i tuđi novac, po tadašnjima zakonima to je legalno, a njoj je dobro išlo. Ulagala je za sebe i neke prijatelje na međunarodnim burzama, preko posrednika, po 10.000 eura i kroz nekoliko mjeseci spretno vraća duple iznose. Onda je počela kriza, klijenti su kasnili s plaćanjem, ona počinje kasniti s otplatom i tu otkriva – kamatarenje. A i burza krahira.

Kako i kada počinje kamatarenje

“Nakon nekoliko mjeseci kašnjenja, iako sam plaćala, nabijaju kamatu na kamatu i tromjesečna rata tad iznosi 12 tisuća eura. Na burzi gubim – sve. Kao i većina ljudi u Hrvatskoj, počinjem birati što platiti: prvo djetetu studij, pa kredit, a za ostalo – što ostane.”

Sjedaju ovrhe i za šest mjeseci ostaje bez ikakvih prihoda jer za obrt ne postoji zaštićeni račun.

Snalazi se odlascima u Italiju gdje čisti po kućama i zarađuje za osnovno preživljavanje. Tad joj krahira i zdravlje, zamalo je umrla od sarkoidoze pluća, nema se kome obratiti za pomoć, a od djece, naravno, probleme skriva. Dobila je poziv od DORH-a na razgovor i tako otkrila da joj prijateljica, čiji je novac “vrtjela” na burzi, ne vjeruje da je sve izgubila i traži povrat.

“Dobivam kaznenu prijavu za njezinih 10.000 eura i poziv DORH-a za svjedočenje. Sve im priznajem, kako sam ulagala i kako je propalo. Nemam pojma da se nakon toga vodi sudski postupak jer nikad nisam pozvana na sud niti sam imala priliku za iznošenje obrane, osim što sam priznanjem sama sebe uvalila”, otkriva i dio vezan uz uvjetnu kaznenu presudu zbog koje je često u javnosti prozivana kao prevarantica. S vremenom vraća bivšoj prijateljici male iznose, koliko je mogla, i danas je, kaže, preostalo još oko 2000 eura duga. Bolest je otrežnjuje, shvatila je da ne želi umrijeti, nego se počela boriti.

Nudi RBA zadruzi kuću koja nakon preuređenja vrijedi nekoliko puta više s prijedlogom da oni njoj vrate bar dio novca da poplaća ostale dugove jer je dotad otplatila 150 tisuća eura.

Dobila je odbijenicu. Tada je počela proučavati način na koji dugovi nerealno rastu, shvatila je da će otplaćenih 150 tisuća eura nestati, ona ostati na ulici s dugom većim od pola milijuna eura te revoltirana spoznajama osniva Udrugu Blokirani. RBA zadruga dobiva presudu jer je proces pokrenut prije “Škibolina” zakona o RBA zadrugama.

Sad vodi novi spor, a DORH ovaj put svjedoči u njezinu korist kao “umješač” u postupku. Planira prodati kuću onog trena kad joj se RBA skine s hipoteke, nakon presude, i poplaćati sve dugove, između ostalog za obrt za koji je bila dužna manje od 50.000 kuna doprinosa i poreza, a došlo je do 500.000 jer, iako je zatvoren 2006., ima privatnu imovinu do čije dražbe kamate cijelo vrijeme teku.

Zahtjev za starosnu mirovinu, koji je predala lani u veljači, još nije odobren i otvoreno kaže: “Da nije sad već odrasle i samostalne djece, bila bih gladna.” ([Opširnije pročitajte u Večernjem listu](#))

Uzela sam kredit 's bandere', a sada bih da nije djece bila gladna

Kategorija: VIJESTIAžurirano: Ponedjeljak, 12 Ožujak 2018 12:03

Objavljeno: Ponedjeljak, 12 Ožujak 2018 09:47

